

Боготикаво пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/II
ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА
Претплату прима «Преса» за претплату новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 23 ЈАНУАРА 1943

БРОЈ 61 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

УЗГРЕДНИ АМЕРИЧКИ ПОСЛОВИ

Лондон, јануара. — Овде је боравио краће време амерички министар финансија Моргантау. Циљ његовог боравка је промена ваздуха. Овом приликом посетио је «узгред» лондонску берзу, где се интересовао, која се, од преосталих енглеских колонија, продају на јавној лицитацији?

РИВАЛИ И ПОД ЗЕМЉОМ
Техеран, јануара.— Између Енглеца и бољшевика сваки дан долази до сукоба и неспоразума, углавном због тога, што се оба ортака труде да уреде Персијанце за Врбицу, па један другоме сметају. Од силне љубави и искрености само што се за косе не почупају.

БОФЛ ПОСЛА
Лондон, јануара.— Од авијона који су летели над Бермом, више од половине се није вратило. Због тога су Енглези решили да ману оваква предузећа која су скопчана са разликом.

Много је лакше седети пред микрофоном и односити победе, него летети

НАЈЗГОДНИЈЕ РЕШЕЊЕ
У лондонском «Тајмсу» пише лорд Винстер: ми смо предузели у Средоземном мору на себе велики задатак и услед великих губитака у бродовима које смо претрпели прошлих месеци, стојимо пред исцрпљеним изворима. Чим операције више одмичу, тим већа је наша потреба у бродовима. А трагедија је у томе што сви бродови морају проћи кроз Гибралтар, чија околина је начичкана подморницама.

Треба очекивати тешке губитке у бродовима. Најзгодније би било наравно, када би бродови пролазили тамо где нема подморница, а то је преко Северног пола.

СМУЧИЛО ИМ СЕ
Вашингтон, јануара.— Америчкој јавности смучило се Рузвелт и његове изјаве па користи сваку згуду да критикују његову ратну политику. Нарочито им се не допада нов пројект ратног буџета у коме вређа много банократе, а то је као да их је неко дирнуо у око.

Песма новог мујезина

НА НАЈБОЉЕМ ПУТУ
Њујорк, јануара.— У Њујорку је уведен и други безмесни дан. Разлог овоме је тај, што богата Америка хоће да види како ће да изгледа нова организација Рузвелтовог ратног потенцијала.

БЕЗ ГУМЕ
7 децембра, на дан годишњице рата са Јапаном у Америци су издате марке са натписом «ми ће мо се осветити за Пирл-Харбур». Али, ради помањкања гуме у Сједињеним државама, марке нису гумиране а освета без гуме, то је исто као пушач без цигарете.

СВЕТСКА ГУВЕРНАНТА
Дописник «Дагенс Најхегера» из Њујорка јавља о новој врсти омладинских изгреда у Сједињеним државама и о беспримерном занемаривању омладине. Дописник наводи при том заповелност многих судова за малолетнике у Њујорку, који су много запослени са суђењем малолетним девојчицама, које су се одале проституцији.

Госпођа Рузвелт, као заштитница омладине, без супоказала са њеним генијалним резултатима.

ОСВЕЉЕНЕ СТВАРНОСТИ
Амерички часопис «Тајмс» потерђује: Ако се Черчил бори за слободу тада се Велика Британија жртвује много, али ако се бори за одржање Британске империје, тада ће Енглеска изгубити...

Како ни сам Черчил не верује да се бори за слободу, то Америчко мишљење остаје као једино решење.

СЛАБА НАДА
«Њујорк Тајмс» мисли, да су резултати одбране против подморница видљиви, само је слаба нада да ће непријатељ допустити америчкој морнарици да одахне.

ТРАЊИ СЕ МИНИСТАР

Лондон, јануара.— Реконструкција Југословенске владе у Лондону протекла је у напетом стању у целој емигрантској колонији. После дугих и многих конзултовања, као у биршој Југовини, влада је окрпљена, само је остало управљено место министра саобраћаја. За ову фотељу није нико хтео да се залепи, јер је «Југословенски саобраћај» у емиграцији тако компликован, да се нико није могао да прими ове «тешке дужности». Кандидат мора да буде специјалиста за организовање банкета по лондонским баровима. За ову «незавидну» фотељу пријавили су се сви емигранти, од 20—100 година, само се преговори разбили на «врло важном» питању: «да ли шампањ треба да се послужи пре поноћи, па онда виски или прво виски пре поноћи, па онда шампањ.

Амерички фабриканти дискутују

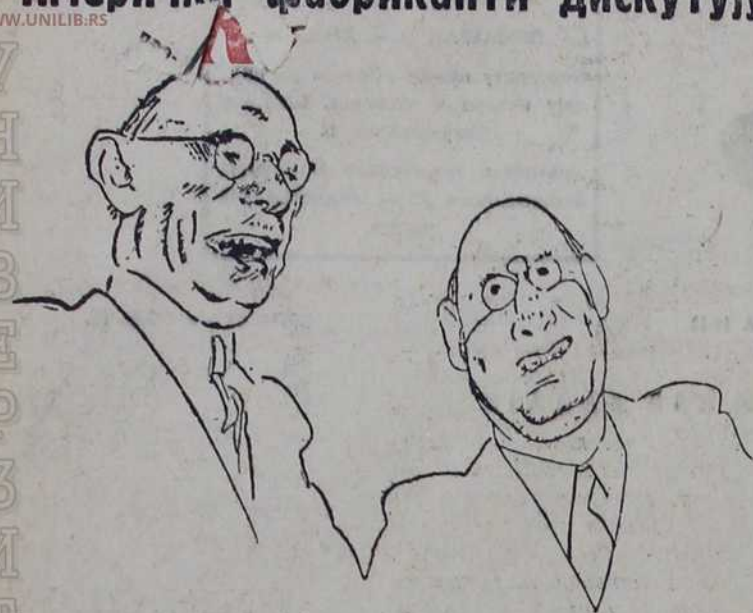
Дневни

лексикон

Атлантик: Једна велика рупа преко које је превучена танка превлака од леда. Преко ове рупе воде сви најважнији путеви али пошто је сада време одвугло лед је попуцао и сваки конвој који крене преко леда бесповратно пропадне у дубину.

Бурма: Златоносна река која је доносила леп приход, али од како Јапанци променише њен ток приходи су пресушили. Зато сада мора да се копа нов канал којим ће се одржавати веза са Чунг-Кингом који је добар купац, а много не бира.

Малта: Једно мало острво насељено Талијанима, које су Енглези употребили као стражару са које су ометали мирне морепловце да броде морима. На несрећу Енглеза сада се ситуација променила и ово је острво постало подземни затвор у коме Енглези, дојучерашњи стражари, издржавају казну.

— Ја рачунам још се две године рата!

— Не, такав песимизета баш нисам. Ја држим да ће потрајати још пет година.

Спољни преглед

Шарени орџаци хоће —

— да зелена беру воће

На помолу већ су знаци
Закрвише се орџаци
Па упели петне жиле
Иако су циле-миле
Да учарсте братску слогу
Да подметну коме ногу
Свако гледа само себе
Ал' опет на срце зебе
Да не скикну поред плота
Нагло им се топи флота
А увоз је много мањи
Па и стомак њихов тањи
Без вискија и бифтека
Тешкој бољци нема лека
Па се један другом диве

Праве свуда офанзиве
На све стране гину лудо и чекају
неко чудо
А невоља сад искрсла
Код браће је тиква прсла
Један другог само кобе
А срца им пуна злобе
Ујка Саму рука вешта
Па Џон Булу свуда смешта
Од Бразила до Алжира
Свуд црначка банда свира
А Черчил је као чигра
Други свира и он игра
По главни се тужно чешка
Види да су после тешка.

У Конгресу ветар дува
Вилки слабо тајне чува
Па напада све од реда
Види да их снашла беда
Па се труди да искочи
Па Рузвелту силу кочи
А Черчил се јадан зноји
Преостале лађе броји
Банкротиро његов банак
Просу се препуни чанак
Види крај је трећег чина
Све сецује на Стаљина
Сви се гуше у том блату
Тата на маму, мама на тату.

— Дођавола, нашао сам длаку у супи.

Преглед СТРАНЕ

БЕЗ КОМЕНТАРА

Британски часопис »Најнтин центуриенд афтер« мисли, да на страни Алираца треба да су поносни, што стављају све више гвожђа у ватру.

При том није само речено, да ли је ово гвожђе довољно вруће.

ВЕЋ ОДЛУЧЕНО

»Тајмс« из Лондона, мисли да »победа савезника« стоји у вези са успешном борбом против подморница.

Кад неко сазна прекасно, онда не помаже ни признање.

СЕНЗАЦИЈА

Алжир, Јануара. — После пуних пет недеља, за које време није упловио ниједан брод, на Богојављење је упловио у пристаниште Алжира један моторни чамац који је изазвао сензацију.

КАСНО САЗНАЊЕ

»Тајмс« доноси један занимљив чланак и мисли да би Енглеској било уштеђено много јада, да се, у своје време, рачунало да ће бити тоталан рат.

А још више би јој било уштеђено да уопште није тако улетео у рат.

СИЛА 2-ГОГ РЕДА

»Хетерес магазин« пише: У извесном резигнацијом сазнајемо, да ће Енглеска, под било којим околностима, па и у најсрећнијем случају, постати сила другог реда.

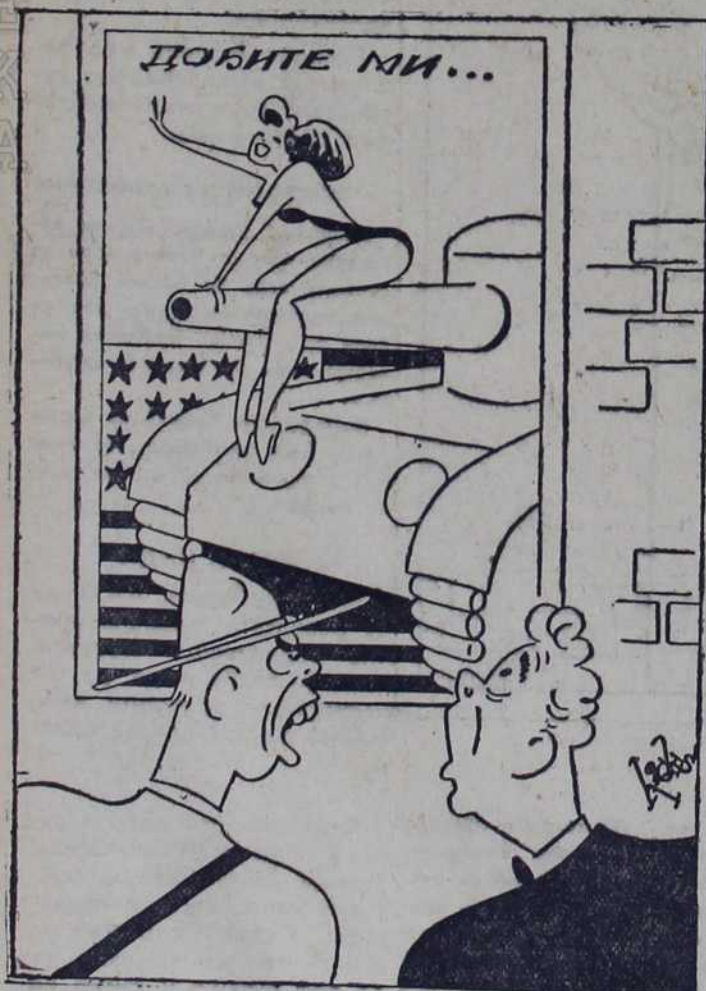
Питање је, да ли ће уопште бити нека сила?

ЧАРОБЊАК

»Њујорк Тајмс« мисли да је Рузвелт имао крупних разлога, када је крио губитке код Пирл-Харбура.

Кад један чаробњак свој трик публици покаже, онда више уопште није чаробњак.

Врбовање у Америци...

— ...а када тамо дођеш, не седи никаква слатка герла, него неки проклети бесни наредници.

Етикетна

Ноћу, у часове касне
Лондон даје скечеве и басне
И шарену лажу за дечицу спрема
Те његове лажни свакоме су јасне
Јер лаж, као мехур, мора и да
спласне
И онда се сваком слушаћу
придрема

РУЗВЕЛТУ

Умукоше звуци напукле фаифаре
Истина те нагна да сад спустиш
глас
Испаштања горког дошао је час
Не помажу лажни а још мање паре
Сад увиђаш да је ратни посо пош
Када блеф скрахира — биће три
за грош.

Енциклопедија

американа

Империја: давна прошлост.
Лондон: варош под земљом.
Јевреји: веран ортак.
Секрет-Сервис: сретство за чишћење.
Форењ-Офис: Апарат за мешање.
Конвој: пошиљка за морско дно.
Пут по мору: игра жмурке.
Савез: добар бизнис.
Новац: зејтин за подмазивање.
Мали народи: кљусад која вуку кола.
Обећање: Новогодишња шала.
Француска: ретерација.

— Мистер Черчил, пристиже нам један конвој!

ВЕЛИКОДУШНОСТ

ЦИБЕ 2

— Кадгод треба да путујем ја сам увек дан пре поласка на пут веома нервозан.

— Е, па ја мислим да би онда требало да путујеш дан раније па би ствар била у реду.

Спортишки етир

Сад за футбол згодно није Кошава је — прави зорт Сад је само још за скије Да се тера зимски спорт А ко снегу нађе ману Нека сарне у механу.

ПЕЛЦОВАЊЕ

Водећи београдски клубови дузели су кораке да своје прве тимове пелцују. То се врши врбовањем играча из других клубова. Чује се, да ове зиме пелцовање није успело, пошто се нико не хвата на лепа обећања.

НОВ СПОРТ

У Београду је јако у моди нов спорт, који се зове клизавица. Учествују мушки и женски, без обзира на године а падање је обавезно.

Сеторичке БОДЉЕ

Клацналица

У Алжиру је уведен, заслугом англисаксонских тренера, нов спорт: клацкање. Први такмичари су Жиро и Де Гол али је утакмица остала реми због мешања кибицера. Ипак, мора се признати да је Де Гол искуснији у овој врсти спорта.

НЕЋЕ У ПРОФЕСИОНАЛЦЕ

С. К. Аргентина је понова одбила позив англисаксонских професионалаца да се упише у њихов савез. Исти став имају још неки спортисти из Јужне Америке зато им Американци прете бојкотом.

ДОШЛИ ДО ИЗРАЖАЈА

Београдски лакоатлетичари, који су регистровани са бројевима од 300—500, ових дана имали су прилике за успешан кондициони тренинг, пошто је пао обилан снег, који је идеалан терен за њихове егзибиције.

КУЋЕВЛАСНИК

— Јели истина да је наш кућевласник полудео?
— Истина је, данас га одведоше у душевну болницу.
— Како су опазили да је луд?
— Па чинио је многе глупости, али кад је свима снизео кирију, одмах су видели да му нема помоћи.

НЕДЕЉА, 17 Јануар

Освануо леп зимски дан, као на филму. Топло и тихо а промиче ситан снег. Изашем ја послом од куће, па ми се улади шетња и

ја продужим Александровом улицом на „ћерам“. Одмакох далеко занет у мисли када ме одједном трже дрека и ларма. Окренем се и видим чудо: Изнемогао старац, сав у дроњцима, вуче мале саонице на која је натоварено неко грање. Хоће ваљда јадник да се огреје. Једна група мангуларије, обесне и неваљале, окупила да га гађа грудвама. Он их јадник, моли да га оставе на миру, али они не попуштају већ вичу: Уа, ђи, напред!

Би ми жао и ја приђем да заштитим старца, али деца и мене поткупише грудвама. Наљутим се и потрчим за једним који је био најнеучтивји, када се испред мене испречи један главоња, у чизмама, па ми подвикну:

— Шта ћеш од деце. Нека се играју, а ти гледај своја посла...

Покушах да му објасним да деца раде рђаву ствар али он дрекну:

— Ко није способан да живи нека липше. Пред овом логиком ја се повукох и одох даље...

ПОНЕДЕЉАК, 18 Јануар

Пала магла да се прст пред оком не види а ја морам на дрвару да узем моје следовање. Тамо гурњава, свађа и цењање са кочијашима. Најзад и ја дођох на ред и натоварих моје следовање на једне санке па кренемо. Некако се докутурам до моје куће и ту стоварих дрва, али тестераша ни од корова. У кући немам ни цепаке а сам немам ни секире а камоли тестере. Платим двеста динара да ми унесу дрва у подрум па пођем по тестераша. Најзад, пред вече, нађох једнога.

— Пошто четири реза, пет парчета? — питам ја.

— Тријес пет банки — одговара он лежерно. Ја га за пакост увео у кујну где сам се спремио да пржим неку цигерицу. Он погледа на цигерицу па додаде:

— Или тријес банке и фруштук.

— Па ја бре не могу да зарадим ни двеста динара за цео дан а свршио сам факултет.

— Ко је теби крив што сид луд. Ја брате, нећу... То рече и оде а мени се смучи и она цигерица и оно што сам појео за Божић.

УТОРАК, 19 Јануар

Богојављење а ја као добар православца био у цркви. Помоли се Богу, у палио свећу од три банке и свратио код моје снахе да је обиђем. Зима, цео свет се забрио по кућама па и некадашње монденке одлично доносе кујну и кујнску атмосферу. И мене примише у кујни. Ту већ седи друштво и пије кафу. Једна пензи-

онерка и једна учитељица, стара уседелица.

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉЕ

Води се обичан жејски разговор, који се не прекида ни којим доласком. Говоре нешто о браку и уседелица каже:

Учитељица не хтеде да примети жаоку па се задовољно насмеја а снаха ми дошану:

— Мој муж мора да буде јунак.

— Када човек остари, он пошашави...

— Још више од тога — добаци пензионерка. Он мора да буде неустрашив, прави херој...!

СРЕДА, 20 Јануара

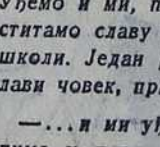

Данас слави велики број Београђана, па сам и ја имао велики број посета. Шта то значи данас, када нема саобраћаја и када је оволика зима, није потребно нарочито објашњавати. Прво код таште, па онда код кума и тако редом. Пред вече забасамо чак на Сењак код некога мога побратима. Пуна соба света, а домаћин већ загрејан, држи банку. Од дуванског дима једва се распознају физиономије, а галама ко на неком збору. Уђемо и ми, поздравимо се, честитамо славу и седнемо, као у школи. Један румени, доста ћелави човек, прича:

— ...и ми уђемо у село и рупимо у прву кућу. Сељак неће да отвори, али ја им знам фелер па викнем: Отварај бре, носимо гас и дуван. Сељак отвори а ми уђемо и за час свршио посао. За балон гашњаве воде и литар смрдљива зејтина, добијемо пет кило сувога меса, тријес јаја и једну шунку. И тако ми подвалимо геци...

На његову причу разлиже се громогласан смех, а ја у себи помислих: смеју се кад подвале сељаку а кад сељак њима подвали, они га грде на сва уста.

ЧЕТВРТАК, 21 Јануар

— Јао, господин Миле, шта ми се десило!!! Са тим речима ме пресрете господин Зора, дуванџика, када сам свратио да купим новине.

— Није, ваљда, ништа опасно — шалим се ја а она ми исприча причу:

— Идем ја јутрос на пијак за рибанац, кад одједном видим у снегу буђелар. Натера ме онај куци да се сагнем и дохватим. Зинула ми ала на туђе и ја се порадујем. Таман да га ухватим, када он поче да трчи кроз снег...

Згранух се ја овоме чуду и у томе се оклизнем и ушinem руку. Ево, сада не могу да макнем њоме — вели она и показује увијену руку.

— Па шта је било уствари?

— Мангупи везали буђелар за канал па се сакупили иза ћошка а чим се неко сагне, они тргну канал и тако терају комедију са поштеним светом.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакције: 25-681. Штампана «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Петак, 22 Јануара

Посвађале се летос две комшике. Ни око чега. Због неке машине за месо. Жене као жене, извређале једна другу и ствар дошла до суда. Суђење било данас, али није одржано. А знате због чега? Што је главни сведок госпа Мила сада тужилац а две комшике су оптужене. По госпа Мицином причању ствар је текла овако:

Када је госпа Мила узела реч, скочи јој у очи госпа Ковиљка. Унесе јој се у лице и викну:

— Ју, ала лажеш, срам те било.

Једва је судија воспоставио ред и госпа Мила наставила свој исказ, када скочи тужиља, госпођица Мица па врисну:

— Зар ја то казала? Марш, покваренице једна.

Тако је ишло непрестано док је она говорила а када је изјавила да је спремна да се на свој исказ закуне, скочише на њу Ковиљка и Мила и на суду се направи гужва! Судија је имао грдне муке да их развади. Том приликом су оне увредиле и судију и сада је прави кркљанац. Три адвоката не могу да размрсе оно што су замрсиле две беспослене жене.

СУБОТА, 23 Јануара

Одем ја на воз да видим да ли могу да одем до Обреновца. Имам посла код суда у Шапцу али због зиме прекинут саобраћај бродом а мени се хита. На једвите јаде угурам се у један вагон и ухватим место баш на оној промаји између оба отвора. Иако је вагон био препун опет је свет, на силу, хтео да уђе. Нарочито је била упорна једна жена која је кочијашки псовала. Најзад уђе, натоварена са неким џаковима и корпама. Извади дуван и запали цигарету, а при том пљуцкаше на све стране. Када је ја опоменух на ред, она писну као гуја у процепу.

— Добар дан желим.
— Добар дан...

САВРЕМЕНА

Мице Мене греје

Нек кошава дува И снег нека веје Од мрза ме чува И срце ми греје Заштита ми прва Мој купон за дрва.

Зиме се не боје Ствари жуте боје А жут је мој бон Па сам нади склон Ал' ће да се греје Драги боже мој Када се објави Мој купонски број

Калпиш

Ништа није драже Богу То је севап понајвећи Него кад подметнеш ногу У рају ћеш места стећи Иш, иш, иш Удри му калпиш.

И чим неко оком кресне Ти га гурнеш а он тресне А клизање сад је мода За гурање права згода Иш, иш, иш Удри му калпиш.

БОДЉЕ

Бурми

Због пролаза преко Бурме Вавел неки успех тражи Па измишља нове лажи И спрема тазе ујдурме Ал узалуд приче многе У лажи су кратке ноге.

Реч Св. Павла

Поп Тома је имао леп обичај да поучава народ у свакој прилици. Тако је једном у неком друштву поучавао женскадију о њиховим дужностима, па заврши:

— А жена да бојтсја мужа својега, каже свето Писмо.
А на то ће Панта Папучић:
— Је ли, богати, попо, а који је то светац рекао?
— Свети апостол Павле.
— А је ли био ожењен?
— Није, Свети Павле се није никад женио.
— Е, па онда, лако је њему било говорити: жена да бојтсја мужа својега.

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ИЗМЕНИЛИ УЛОГЕ

Век механизације и електрике утицао је и на многе професије да измене и прилагоде своју активност. Сличне професије су се удружиле и сада на све стране конкуренција. У том погледу је најинтересантније држање спортиста. Навикли на аплаузе, поклоне и турнеје они ове зиме ускочили у прву сродну професију — глумачку, па ршум направиле. Свет навалио, пара пада а професионални глумци само хукују! Али и ту је нађен лек. Већ су Геџ и Никола Јовановић повели акцију да глумци пређу на спортски тренинг и у пролеће нека спор-

тисти беру кожу на шиљак. Има глумци да их сасимберишу па ко-ска да им не остане. За лаку атлетикку је прави ас Миџа Бошњак-ковић која већ годину дана сваки дан носи порције два километра па је добила мускуле као Сава Пенгачевић. За пинг-понг је Жанка. Та може да издржи за столом по недељу дана без Јела и пића. За скакање је Лаза Јовановић а за трчање Душан Животић. Поред тога тренира и фудбалски тим. Голман је Антонијевић, центархалфа игра Станко Колашинац а левог халфа Мића Васић. За голове је стручњак Мика Стојановић, док лево крило игра Старчић који увек бије у аут. Полулево је Мавид а десно крило Геџ. За полудесно ће бити ужи избор између Рајчевића и Танића. Судија и тренер је лепо Јоџа а аут судије Божа Благајник и Веља Бошковић. За веслање Бајшански, Јелена Корбе и Сотировић. За пливање Милош Ристић... и Милош Костић, а за бокс Геџ, Аџа Цветковић, Жавиновић, Цветић.

Пошто ће утакмице бити уз пратњу музике биће боље посећене од спортских и спортисти мора, хтели не хтели, да дефинитивно иду у глумце. Како ће ићи у том новом послу видећемо летос али је сигурно да ће се они привићи јер су навикли на глуме...

Сигуран метод

Кројач прича једној муштерији:
— Ја никад не тражим новац од човека који је на свом месту.
— Знам, али кад вам не плати?
— Онда значи да није на свом месту и у том случају ја му тражим.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Длаги Цика уледнице доцекали смо Нову годину сви заједно мама и цика цале су досли а ту је је била и иванка и Сви су се помилели па је цика цале мало гледао са иванку а тата се наљутио сто је заглио а после је мама

павила клофне и иванка је нашла палу Па се она тела да бије са мамом али се умесао тата и све се лепо сврсило ја сам после сео у клевет а они су остали до ујутлу а у подне је тата био сам са мамицом посто је цика цале одвео иванку, тата и мама су лутили због засто су они однели неко слетло а тата казе нек Иду до влага само кад смо зиви и здрави после смо сви исли у позориште и сада тата пеле судове и иде на пијац а мама само плаце и куне цика цалета сто је бламилао.

На богојављење смо исли у цркву и мама је после отисла да тлази цалета и иванку а ја сам отисо сам куци а увече је досао жандал па своо тату у квалт бобиле се мама и иванка и сад су сви у апци тат досо лут ко лис па казе да це обе да истела на сокак. код нас је досла татина сестла олга и она је матола девојка да само вице и куне и ја несмем да одем од куце а на биоскоп несмем ни да помислим тата оце да се разведе од маме а иванка је досла али је он отела а она казе упамтицес ти мене ни си плави црнобелзијанац а тата јој казе малс цукело једна ти си ме поклала ја цу тебе у апцу а она је плунула на тату и тата хтео да је удали самалцину али се умесала тетка олга и тако се и то свлсило сад смо сами а тата оце да тлази длогу маму само ја не знам ди цу да тлазим маму јел и она плва није била добла а ко зна каква це бити длогу. сад је све латна лоба. казе тетка олга а тата се смеје па казе Знам ја да има тазе лоба и постене зенске сад у недељу тата иде да тлази длогу маму а ја цу са тетка олгом у цркву да се молим богу.

мали Јовица

Тачан одговор

— Перице, реци ми шта је било после смрти Цара Душана!
— Пратња, мамице.

— Зашто ви жмурите!
— Зато, јер не могу да гледам како толике жене стојите!

Равајло река боја

решик се ја Ове године да бдим уочи богојављење и Да се љуцки изразговарам с бога јербо Имам нешто да му кажем. што сам Наумијо та сам и учинијо и кад је Било 12 сати ја турим главуцу кроз Пенџер и кад сам видијо како се небо цајти а звезде цакле мен ме уфати стра па ми се Причини да ме бог лично кибциује и ја ти Јуначки зажмурим на оба Око па истолкујем Ову жељу а бог нека Ведне шта ће. боже Велики си и праведан и ти си Видијо шта се ради с геуу и какви се све фалцификати не изводе па си Зато направијо да гуџац и Опанак јопет дођу у моду и Да сви долазе гегули на ноге зато те молим Да ово бидне у ове године још поцијурније. подржи боже Овако јербо сад није рђаво и може да се живи а сељи свуд отворена врата Па те само зив-

кају и зоведу и оне моловане госпоцке лутке којој сам до Јуче смрдијо на бели лук сад се само Облизују кад ме ведну и све Оће да цакају с мен ал ја сам уфатијо конце Па се држим на цену а брате и може ми се Пуи цеп пара ка плеве ал кад ућем код Ђире меанције ја Викнем сврата дајдер 3 литре ник пије народ више сам Вала узео пара за јајца него мој хаћа Спасоје кад је Продао забран а Моја да простиш домаћица милунка за мрс је узела Пуну карлицу банке па комбозон од свилу као паучина и сад се шепури по мутвак и Амбар а кума Станојка оће од завис да Пресвисне јербо она има само Један велосипед Због зашто није уфатила свезу с ћемерацти већ само неки чиновнички голлафери што немају ни љуцке гаће акамоли нешто госпоцко. молим те се бо-

же нека се Окрене на то да сељак има нож и Погачу и Да плушти пара јер брез паре не може ништа да бидне а сад Смо ми уфатили мају и сад је у село свака централа а Београд јопет филијала а то је Право јербо сељаци су Већина а капут је мањина ал он је бијо сила и влас Па му се Све могло а Сад је Пресушило и Они фаћају мајалос по фургони и сад им не смеће сељачко бато. саслушај боже ову молитву и учини да се испуни. моли те твој равајло

Леј одговор

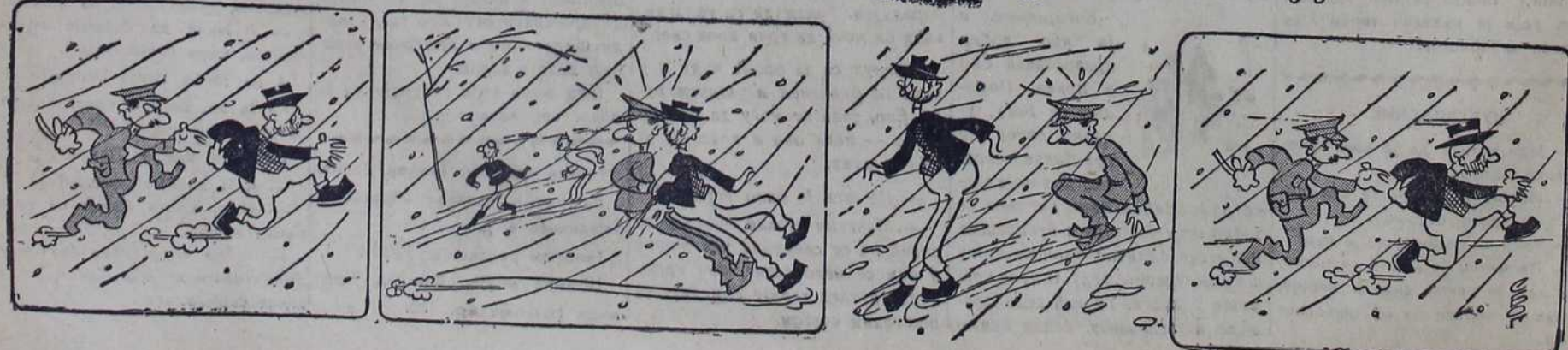
Професор поставља питање кандидату:
— Како се каже кад човек има неколико жена?
— Полигамија — одговори брзо ђак.
— А како се зове кад човек има само једну жену?
Кандидат се мало збунио. Не може да одговори на питање. Члан комисије хоће да му помогне:

— Како да не знате? Моно... Моно...
— Ах, да, монотонија, узвикнуо је весело ђак.

Не мења лице

— Ваше лице ми је тако познато. Мора да сам вас већ негде видео.
— Није искључено. Ово исто лице носим већ четрдесет година.

ЛОПОВ ЈАЦА И РЕВНОСНИ ЈАЦА

ШИРЕНА СТРАНА

Код пиљара

— Јели, чико, јесу л' то узимачел
— Не, бато, то су шамаруше.

Бодљикава козерица

— Иако је далеко бела недеља, опет је цео свет маскиран. Лорфе на све стране. Човек би скоро рекао да се свако стиди свога рођеног лица. Ето био је на једној слави. Домаћин, бивши министар, који је свој положај радио на диферацији бофл робе за државу, наравно на штету државе — носи маску родољупца и патриоте. Његова госпођа, која је у својим млађим годинама била позната са својих љубавних екскурзија, маскирала се као моралисткиња па само грми против неморала. Сви гости, без изузетака носили су лорфе, пк су чак и глас променили. Стало ме је грдних мука док сам их све упознао. Тако један познати корупционаш који је више пута био и суђен, ставио на лице лорфу добричине и сентименталца, па само преврће очима и уздише, а његова жена, бивша варијеткиња, обукла костим калуђерице па се удидила мислиш не зна две унакрст, а на тој слави успела је да смота једног студента, и са њиме уговори саставак. Али најлепше је изгледао један дефицитлија који је покрао државне паре и одседао три године у Пожаревцу. Он се преподобио, ставио маску поштењака, па се сав задувао, грдећи допове жицаре и спекуланте. Било је дирљиво посматрати како му сви одобравају.

све прима за готово. Ту и лежи зец и ја ово и пишем због тих наивних да бар у дванаестом часу увиде да је данашње друштво маскенбал, на коме даме бирају. Све је лажно: лица, речи, смех, позе, фигуре, зато се необавештен човек лако превари а после страда. Данас би био највећи интерес, да се сви демаскирамо и тако изађемо у оригиналу, зато ће онај бити најзаслужнији Србин који нам нареди: доле маске! На балу се маске скидају обично у поноћ, а код нас је поноћ одавно прошла па је крајње време да се појавимо онакви какви смо. Бал је свршен, играчка је завршена, већ је време да престане забава. На жалост, нико неће да се врати у стварност. Сви се уживили у својој лажи, балске улоге па су у балском заносу заборавили ко су и какви су. За мене је најлакше јер ја имам позу кибицера, а то је став који се најлакше мења. Зато ме, ваљда, и сметају оволике лорфе, пошто ја нисам играч а ови што су се ухватили у коло не могу да се пусте. Опла их игра...

ЦИЛЕ

Мали Перица под ленера

Лекар: — А једеш ли с вољом!
Перица: — Не узек.
Лекар: — А када то!
Перица: — Кад сам сит.

ЖЖ

УТЕХА

Жена: Срам те било! Долазиш ујутро и то мртав пијан. Целу ноћ због тебе нисам спавала.
Муж: Теши се, женице, ни ја нисам ока склопио.

Непријатно сведочење

Две пријатељице разговарају:
— Замисли, добила сам позив за једно суђење. Ужасно ми је непријатно, јер ће бити пуно света на претресу.
— Зашто се узрујаваш? Судије данас и не питају за године.
— То је тачно, али шта вреди кад ме зову, да сведочим поводом догађаја који се одиграо пре двадесет и три године.

— Ох... најзад сам спасен...

Добра реклама

Пред једном вашарском портотом стоји младић и прави рекламу за своје циркусне атракције:
— Поред тога можете видети Перу и Стеву! То су близанци, стари 30 година, који толико личе један на другог, да се ни они сами не разликују. Јуче је Степа хтео да обрије себе, па уместо себе обријао Перу!

Драгоцену успомену

— Сигурно имате, госпођо, неку драгоцену успомену у том златном медаљону?
— Да, увојак косе мога мужа.
— Па ваш муж је жив.
— Да, он је жив, али коса му је умрла.

Све зависи од места

— Не, ја тога писца никако не могу да читам, иде ми на нерве.
— Ја, напротив, налазим да је врло добар...
— Може бити, али ја сам га читала у чекаоници код зубног лекара, па...

Да не изгуби главу

Путник, који жури за воз, кочијашу:
— Не жури толико!
— Изгубићете воз!
— Боље воз него главу.

Парвени...

— Замислите, данас ми је телефонирао један кнез!
— Истина, а шта је хтео?
— Ништа, погрешно је број.

За доунаване

Ко не пази на се
Њега зову прасец
Да тесто нарасте
Прво треба.....

Ал код вештих жена
Сада влада мода
Када квасца нема
Добра је и....

Дечји разговор

— Зар има пилота црнаца!
— Разуме се. Али њих употребљавају само за ноћне летове.

ЖЖ

ШТА ФАЛИ!

Милкица је верена и поводом тога води се разговор:
— Она пева, свира на виолини, говори три језика, шампион је у тенису и врло лепо слика...
— Сјајно, само још кад би њен вереник знао да кува, био би савршен брак.

— олично година имате, госпођо!
— Осамдесет два.
— Удати!
— Још не!

ИСКРЕНОСТ

— Ви сте изостали три дана са дужности, каже шеф дактилографкињи. Имате ли лекарско уверење?
— Немам, господине, овога пута сам заиста била болесна.

Његове песме

Муж (песник): Хоћеш ли да ти прочитам своју најновију песму?
Жена: Причекај мало, док дође време спавања.

САД МУ ЈЕ ЛАКШЕ

Мали Перица разгледа књигу са сликама животиња:
— Татице, да ли животиње знају своје име?
— Не.
— Баш добро, иначе како би било јадном магарцу!

Она: — Ожењен!
Он: — Само сам пао низ степенице!

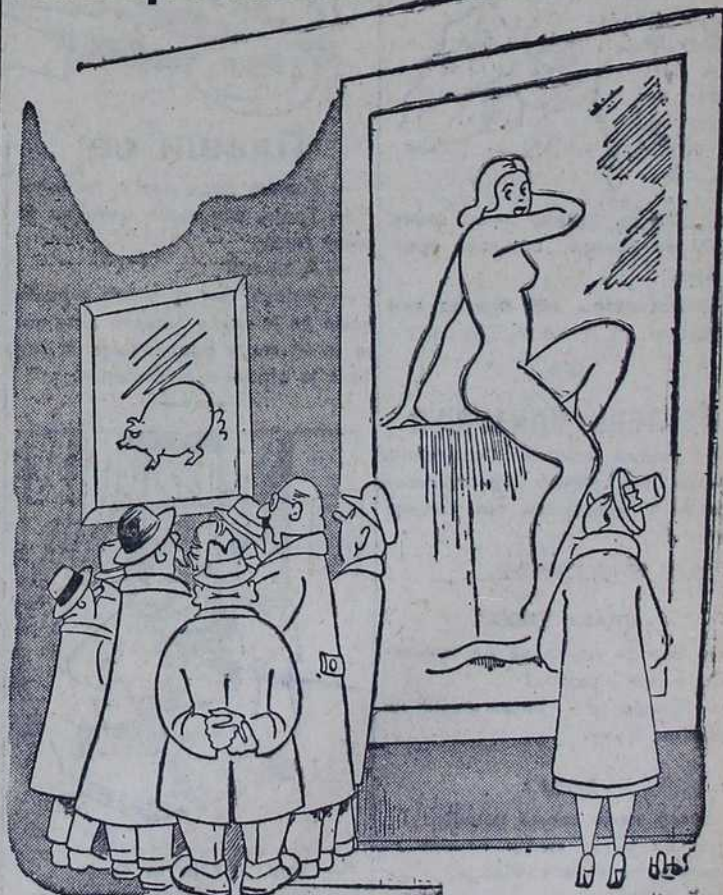
Вереник не вечери

Чиновничка породица позвала вереника своје кћери на вечеру. Кад је вечера завршена, вереник одушевљено узвикну:
— Верујте ми, одавно нисам тако богато и слатко вечерао!
— Богам! ни ми, јави се његов будући шурак.

Срећан човек

Један човек сретне жену којој се некада удварао и рече јој:
— Чуо сам да сте постали удовица.
— Јесам.
— Е, баш имам срећу. Кад сам помислио да се замало нисам оженио са вама.

Невероватно

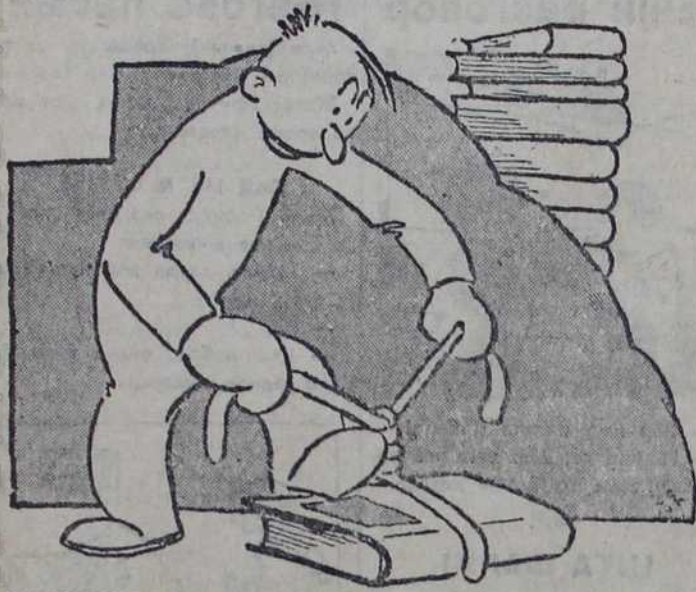

Невиђен приказ на сликарској изложби

Како маме Терција замишља...

... КЊИГОВЕСЦА

Не ваља ранити

Један отац грди свога сина што се излежава па да би га убедио, он каже:

— Један човек који је рано устајао и пошао на рад нашао је бућелар пун пара.

— Јесте, тата, али онај који је

изгубио паре устао је још раније од њега.

БИСТРО ДЕТЕ

Тетка: Кад сам била мала, Иване, ја никада нисам лагала.

Сестрић: Па кад си, почела да лажеш?

Данашњи ђаци

Професор: Како сте могли доћи на испит неспремни?

Ученик: Дошао сам на испит спреман — на све.

ДИЈАГНОЗА

Млади лекар: Уста су вам ужасно отекала. Ви сте вероватно музикант и свирате свакодневно у оркестру.

Пацијент: Тако је, господине докторе.

Лекар: У који инструменат?

Пацијент: у бубањ!

ЖЖ

— Добро, купићу вашу слику, само ми реците шта она претставља!

— Извините... али одавно сам је цртао!

ЖЖ

Искрено признање

— Реците искрено, оптужени, да ли сте украли брилијантски прстен у вредности сто хиљада динара?

— На жалост нисам!

СЛАБА УТЕХА

— Зар си могла да ме изневериш с тим идиотом?

— Умири се — нисам верна ни теби ни њему.

ДОКАЗ

Лекар каже своје пацијенту:

— Ви бисте могли почети да мислите на моје хонораре.

— Значи, г. докторе, да нема наде на моје оздрављење?

— Тата, ја сам већ старија и не бих више чувала гуске. Ја бих чувала свиње

— Види, види ти њу, како би хтела да игра велику госпоњу!

ЖРТВА КОШАВЕ

Господин Паја се лепо слаже са својом Анђом да је то дивоту погледати. Али, брате, у браку су већ деветнаест година, па Паја није од раскида да погледа нешто лепо и младо. Наравно, само онда када то не види госпа Анђа, која у тим стварима не зна за шалу. Једнога дана госп Анђа каже своје Паји:

— Узми, богати, ову хиљадарку па иди набави жито, колач и свећу. Иде нам слава, а видиш каква је зима.

— Па зар данас нађе да ме шаљеш, по овом кијамету и ветрометини — гуиња Паја али ипак послушно узима шубару и капут и сперма се да пође.

— Само пожури — вели му Анђа. — Немој и Бог да те заборава.

И јадан Паја оде. Набио шубару на главу, задигао јаку на капуту а ветар га, на сваком хошку, окреће као чигру. Зедувао се он као да вуче дереглију када на једном хошку налете на једну даму.

— Пардон — промуца Паја — извинте! Ова кошавица... При тим речима он погледа боље и сав се засија од задовољства када виде лепе, као небо плаве, насмејане очи и ђавољаст осмех.

— Молим, молим, процркута девојчица и већ хтеде да пође, када јој ветар подухвати шашир и понесе га низ улицу. Паја, стари кавалер, није могао да дозволи да се дама мучи па се сјурри за шаширићем, који се чиста-

шно, али ипак брзо, котрљао. Једва га ухвати и, сав задуван, стаде да се одмори. У томе стиже и плавојка, којој је ветар оаскупљао сву косу па је изгледала још лепше.

— Много Вам хвала — промуца она а Паја је био у деветом небу. Беше заборавио и где је пошао и зашто је пошао. Сав у тонку у оне плаве очи, као у азурно море и све ишчезе пред њиме. Када се мало освестио, било је већ вече а он је излазио из једне куће на Пашином Брду. Ветар је језиво фијукао, али он га више није осећао. Сав срећан и задовољан скакутао је он у правцу вароши па је чак и звиждукао. Одједном га, као оштар нож, пресече мисао: Шта да каже жени где му је хиљадарка и што се толико задржао. Хиљаду комбинација му прође кроз главу али ниједна није изгледала остварљива.

— Ух, мајку му, ала уредих ствар! — шаптао је он и грабио уз оно брдо којим се долази на Чубуру. Страх га је терао као мотор и он више није мислио на кошаву и мраз. Одједном му паде једна идеја на памет и он се, колико је дуг, пружи на снег и сав се уваља. Једна баба, која је случајно пролазила, погледа га зачужено и само се прекрсти. Вероватно је помислила да је несрећник шенуо. Најзад стиже кући сав у снегу, раздрљен, прозебао. Како уће, он само јекну и стропшта се на кревет.

— Шта ти је побогу? — заваци госпа Анђа и притрча Паји а он је само превртао очима и стењао. Она се јадница узвртела по кући па доноси колоњску воду, маже му чело и меће флакон под нос. У зло доба Паја се поврати.

— Причај, шта ти се догодило! — моли га Анђа, али он завезао па ни речи. Тек на поновљено питање, он поче да муца:

— Јао Анђо, ти за мало да останеш удовица.

— Јул! Шта се то десило?

— а ето — окуражи се Паја и поче да прича. Пођем ја на Беране, јер ми рекоше да тамо могу да купим жито за славу. Али чим изађох на ону јалију дохвати ме кошавица па не да ока отворити. Једва сам ишао. Догурам тако до Цветкове механе и скренем доле, ка оним кућама у руци када ми почеше светлачки скакати пред очима. Видим ја да хоће да ме ухвати несвестица и у-

хватим се за бандеру а око мене се све окреће...

Освестио сам се у једној бакалници. Лежим на тезги а око мене се окупио свет. Би ме срамота и хтедох да устанем, али хоћеш, ноге се отсекле. На једвита јаде се усправих и уз помоћ неколико људи одох у једну кафану где ми скуваше липов теј и ту се мало повратих али о повратку ни помена.

— Па што ниси телефонирао? — пита га Анђа забринута.

— Ко да се сети на телефон? Уосталом, ту и нема телефона. Него чекај да се скинем и легнем — вели Паја и само уздише. Поме, ме му и госпа Анђа, која му скида ципеле док њихова девојка Роса, намешта кревет и спрема спаваћу собу.

— Ју, а шта је ово? — цикну Анђа и са џемпера Пајиног скиде једну дугу женску длаку. Паја премре од страха и поче се још више пренамагати.

— Откуд знам? Надувала ме ваљде кошавица. Видиш да носи проклета ветрина дрвље и камење а како неће женску длаку — објашњава Паја а сав премиле, док госпа Анђа сумњиво клима главом. У томе Роса јави да је кревет размештен и Паја, изгладнео и прозебао, уз помоћ госпа Анђе и девојке, оде у кревет.

Целу ноћ је госпа Анђа стављала Паји облоге на главу и срце, а ујутру је добио само празан чај и ко зна шта би онако гладан урадио да госпа Анђа не оде у комшилук, «да се изјада» а Паја смаза комадешку хлеба и више је прогута него поједе.

Већ је мислио да је прегурао кризу, када му госпа Анђа, у подне, када је већ претресла одело, рече:

— А где су ти паре?

— Које паре? — буну се Паја, а осећа да ће сад избити непогода. — Па у џепу од прслука.

— Све сам ја претресла, него говори где су ти паре — диже глас Анђа а све се зајапурила у лицу.

— То су ми украли они у бакалници — удари се Паја по челу, кобојаги сетио се.

И јадан Паја сада јури по вароши да узјми хиљадарку и попуни штету, али тешко да је добио пошто га сви знају да је заборавао за враћање дугова.

Плаши се

— Колико деца имате, госпођо?

— Троје, али више нећу ни за живу главу.

— А зашто?

— Читала сам ту скоро у новинама да је свако четврто дете које се на свету роди, Кинез. А мој Тоша је страшно љубоморан.

—е—

— Тата, шта је то срећа!
— То ти је кад се све има што се нема.

БАКСУЗ ЧОВЕК

— Баш сам баксуз са женама, жали се један човек своје пријатељу. Прва ми је жена после годину дана умрла, друга ми је побегла, а трећа већ две године живи са мном, па нити бежи нити мре.

Повод љубоморе

Куварица: Мићо, ти волиш неку другу?

Ојачар: Јок, како ти је то пало на памет!

Куварица: Већ више од месец дана не поједеш ни половину од онога што ти дам из кујне.

НЕВИЂЕНО

— Душице, рече један муж својој жени, да идемо вечерас у позориште?

— А шта се даје?

— Нешто што ми нисмо никад видели... »Брачна срећа«.

Боксерова жена

— А сада гледај да опет добијеш ускоро лаворов венац, Перо. Јуче сам утрашила последњих лист лорбера у чорбу.

Погодио

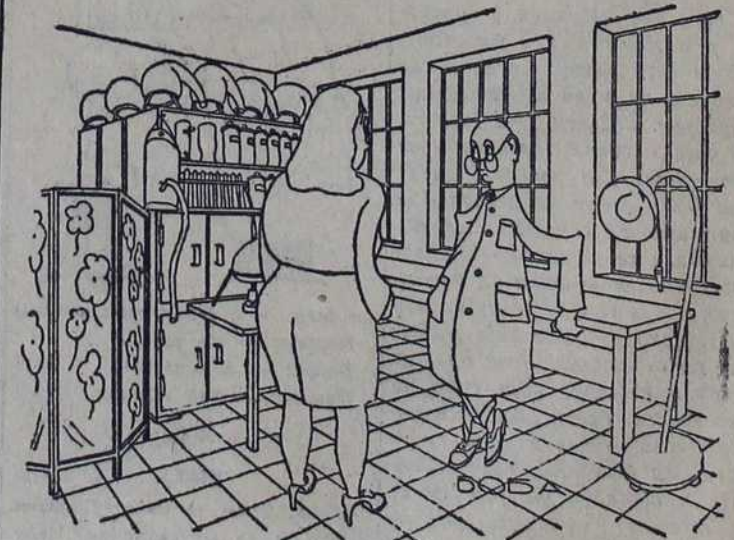
Једна ратоборна феминисткиња ци сада били да им није било држи говор и на крају ватрено узвикује:

— Питам ја вас где би мушкар-

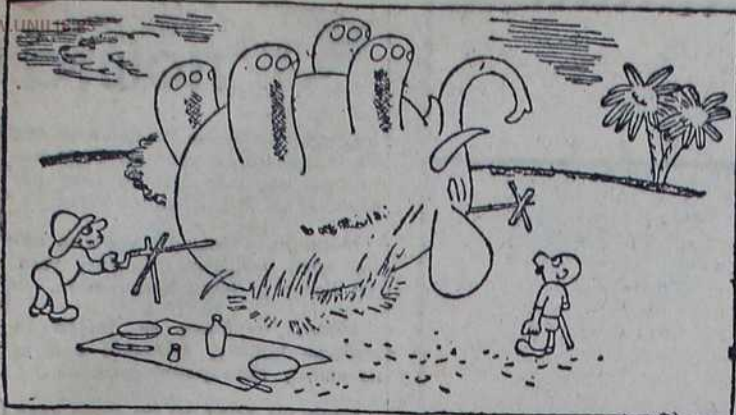
жена?

Мушки глас из публике:

— У рају.

— Ја не могу ништа да започнем док се не свучете.
— Ви сте брутални.
— Не, ја сам лекар за женске болести.

Песимиста: — То је све лепо и добро, за данас смо пребри- нули бригу. Али шта ћемо јести сутра.

Расејаност

У једној болници три пацијента који су издржали операцију слепог црева, разговарају. «Лекар је врло добар!» — рекао је један. — «Али је и врло расејан! Замислите, хтео је да ми маказе ушје у рану!» «Сасвим тачно, расејан је!» — додао је други. — «Мени је хтео нож оставити у утроби!» У том моменту утрча лекар о

коме је био говор у собу и за- пита:

«Где је мој шешир? Нигде га нема!»

Тада је трећи болесник пао у несвест.

ЈАСНО

— Ако желите да се ожените мојом ћерком, да вам нећу ставити на пут ни камишак.

— И не треба. Пакет новчаница био би ми много милији.

НАУЧИО

Посетилац: Ваш пас је много чудан! Кад је код других он је миран, а код куће лаје и дречи цео дан!

— То је научио од мога мужа.

ВЕЛИКИ РЕЧНИК МАЛОГА ПЕРИЦЕ

- АНАЛИСТ — Аним лист
- ВИЗИТИРАТИ — правити визите
- ВИЦЕКРАЉ — краљ вицева
- КОЛОРИСТ — Ристино коло
- ЛАКТАЦИЈА — Гурање лактом
- ОПЕРАЦИЈА — Рација у опери
- ПАЛИСАНДОР — Опали Сандор!
- ПРОПАГАНДА — Пропао Ганди
- ПРОТОКОЛ — Протино коло
- СИНТАКСА — Такса на сина
- ТУРИСТА — Ту је Риста
- ФАТАЛИСТ — Онај који се хвата за лист.

— Шта би рекли када бих вас пољубио!
— Како бих могла да говорим када би ми уста била заузета.

ЛАЛА КОД ЗУБНОГ ЛЕКАРА

Заболи Лалу зуб, те оде првом лекару да му га извади. Лекар врло лако и брзо изврши свој посао.

— Колико, молићу, имам да платим? упита Лала.

— Једну форинту, одговори лекар.

Објашњење

Жена: Замисли, данас ме је један непознати господин осло- вио на улици са: „Добар дан, госпођице!“

Муж: Па није човек могао да замисли да би се и с тобом неко могао оженити.

ОГЛАСИ

Уступам — по повољним це- нама девојку за све, погодну за ноћну употребу. Миливоје. Два клавира изгубљена јуче. Ко зна нека јави, дајем награду. Жика професор. Златан накит продајем на ве- лико. Упитати на плацу код Ли- повог лада.

Специјалиста за продужење женске послуге врши по нај- нижим ценама.

Гарсоњеру тражим за ловач- ког кера. Периферија искључе- на. Цанка монденка

Брзо и исправно оправљам куварице и собарице. Долазим и на телефонски позив.

Спремам. Гимназиски профе- сор спрема данске доге са ус- пехом. Упитати Панту млекаци- ју из Жаркова.

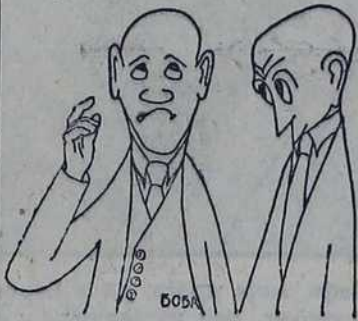
Тражим бољу и чисту беџи- нерку модел за после подне. Плаћање у готову и у натури. Напустила ме и отишла не- знано куд моја силскин бунда. Дугове не признајем.

Локал већи у центру тражим за стенице и осталу гамад. Ки- рију плаћам унапред.

Кобила згодна за трке тра- жи познанство са бољим госпо- дином који би је материјално помогао. Има стан са засебним улазом.

Варалица

— Видиш онога дебељка? Тај ме је преварио за три милиона.
— Тебе?
— Да, није хтео да ми да ћер- ку.

— Од генија до лудака свега је један корак.
— Имаш право. То си генијал- но рекао.

КАДА ЋЕ СТИЋИ

— Почео сам да пишем аутоби- ографију.
— Да ли ће ти требати још много док дођеш до оног дату- ма кад сам ти узјамо хиљаду динара?

НИСУ СЕ РАЗУМЕЛИ

— Ове године се у женској мо- ди обраћа велика пажња на це- пове, каже жена мужу.
— Дакле, штеди се мужу џеп.
— Не, него се халине и ман- тили праве са џеповима.

ЈАХАЧ

Лајпцишком професору Фех- неру, поклонио је неки његов ранији стдент, лепог јахаћег коња. Када му је ово изненађе- ње доведено пред врата, профе- сор се много уплашуо.

После дужег размисљања вра- ти он коња са захвалношћу и том приликом написа:

„Професори јаше само своје омиљене теме — на и то је врло често опасно!“

ЈАКА ЗАДРУГА

Имућан сељак одговара пред судом. Судија га пита каквог је материјалног стања, и каже:

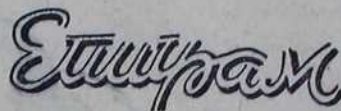
— Је ли јака твоја задруга?

Сељак, не разумевајући пита- ње, почеша се мало по глави и одговори:

— Да ви'ш, господин судија, и јесте! Кад се о слави понепије- мо, ми измлатимо цело село.

На то му је претседник суда очинским гласом одговорио:

— Немојте се трудити, остави- те ви то вашем адвокату. Он ће нас већ успавати.

Спекуланти жељни ћара Згрнули су доста пара Опљачкали свет Сваког дана цене дижу И овчице јадне стрижу Траг им је проклет

Учитељ: — Твој старији брат и- ма 5 јабука. Ако му ти узмеш три, шта ће бити!
Ученик: — Разбиће ми главу.

НЕСРЕЋНИК

— Ко је онај човек кога си сада поздравио?
— То је несрећник који је сада у служби тамо где сам некада ја био...
— У банци?
— Не, то је садашњи муж моје бивше жене.

Коњи су у опасности

Укротитељ зверова показује пу- блици једну огромну змију и ка- же:

— Ово је страшна отровница боа. У стању је да прогута сви- њу, магарца, коња... Госпођо... немојте се приближавати!

— ...Ти си најбезобразнији чо- век, нитков, пеншина, пропалица, који увек заборавља, да само мени има да захвали што је по- стао он што је.

ОСИГУРАЊЕ

Неком познатом музичком критичару изјавио је један пи- јаниста да је осигурао своје ру- ке на милион динара.

— Хм, одговори критичар, — на коју суму бих тада ја морао да осигурам моје уши?

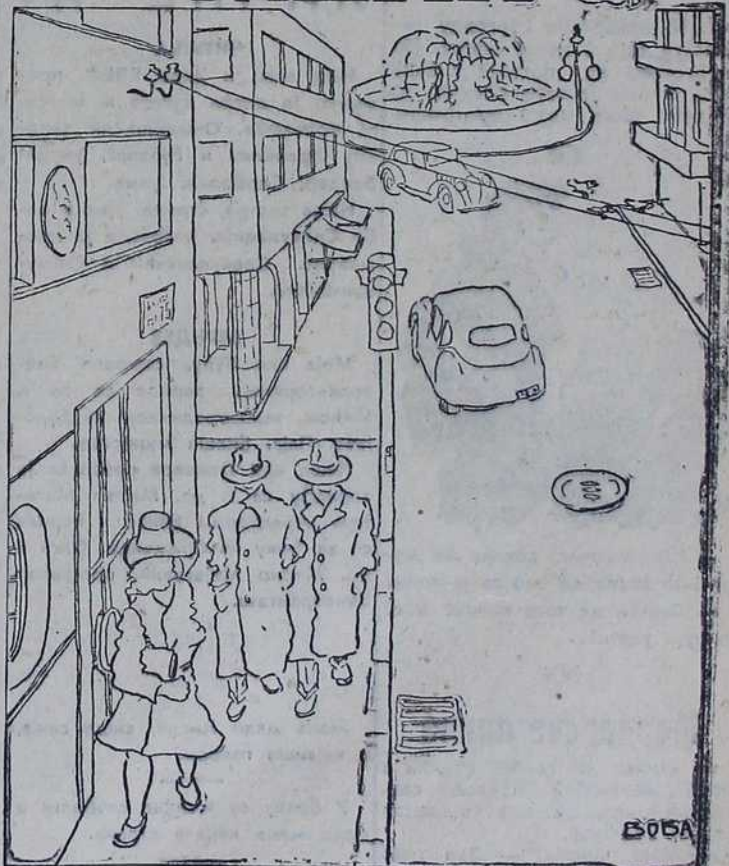
НЕЗГОДА

Милка је причала пријатељи- ци: „и тада је клекао преда мном, и тада...“

— Даље, даље! рече пријате- љица нестрпљиво.

— Да, уздахну Милка, и тада се распину цело расположење наједном пукоше му „хозентре- гери“!

РУБЕНСОВА ЖЕНА

— Ово је права Рубенсова жена.
— Не господине, мој муж зове се Мита Против.

Довитљив

Када је Рихард Вагнер био је- дном у Берлину, опазио је једног просјака који је на своје ручне оргуљнице свирао хор морнара из «Летећег Холанђанина». Али тај човек је тако лагано окретао ру- ницу оргуља, да је комад испао оцајан за Вагнерове уши.

Тада је чувени музичар пришао просјаку и рекао му да је он композитор ствари коју баш са- да свира.

«А ја ћу ти показати» — рекао је Вагнер, — «како треба то ис- правно да се свира».

Просјак је пристао, Вагнер от- свирао тај одломак и дао на кра- ју сиромашном човеку још нешто новца.

Када је после неколико дана опет наишао туда, спази Вагнер истог просјака, само је сада на оргуљницама писало:

»Ученик Рихарда Вагнера!«

Што је не послуша

Пошао Паја из Перлеза у Бе- чеј на вашар, а Соса га моли да и њу поведе.

— Та не мош стат, жено, ви- диш да су кола пуна, као касте лубеница.

— Ништа се ти за то не бри- ни, Пајо, — наваљује Соса — ја ћу у шарагел!

— Е неш, кад кажем! вели Па- ја па пуцну бичем и потера.

Кад успут, а оно се развуко- ша облаци, пљусну киша и гром посред шарага: трас!

А кад Паја дошао к себи, стао, па гледа изгореле шараге и че- шка се за уветом.

— Ау, свеца му, — каже он — а тако ме је лепо молила!

Ноцнари

— Извините, госпођице, нестало ми је кеџ!

— Разумем се и ја у фарби, господин Дари- ћу! Али све остало ми је потпуно непознато.

ЧУДНОВАТО?

— Ја никад нисам чекао у ре- ду за цигарете.

— Чудновато!
— Ни најмање. Ја сам непушач.

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ТЕТКА РОЗКА ОДГОВАРА

Зими се ти најбоље може очувати ако се лице и руке перу хладном водом а потом истрљају снегом. За руке је препоручљив цеђ од судова, а за лице крем од сувих шљива са пројиним брашном.

За славе и празнике носе се шешери ала шубара и вуанене чарале две кло и једна феркет. Рукавице штрикане, у боји, а по врху блузе или халтине џемпер а ла унтерциг, у две боје; фризура а ла ђуба са локнама.

Читатељкама из Лознице: Иде сезона седељки и журева па ту гледајте да упознате неког богатог чичу, за којим трчи мртвачки сандук, па на њега баците удицу.

Радмили — Интелигентног мужа не можете добити пошто се паметни људи не жене. Уосталом интелигентан муж је отужан као прелатка кафа.

Лепој Нади — За тебе је најбоље да се не секираш јер ако си лепа он ће сам да се полишмани и врати теби а ако му досађујеш отићи ће код мање лепе али паметније.

Олгици — Ништа му неће бити од кулука само ће се навићи на ред. Уосталом, сваки жењен човек је научно на кулук.

Виолети — Име ти је љубичица а свака љубичица која се појави на мразу, увене. И ти се ниси чувала од мрза и промаје.

Госпа министарки — Народ вели: Засвирати и за појас заденути. Зато задените и Ви за појас.

Родољубу — Ниси ти једини, побратиме, који се жалиш ка конкуренцију. Али ти помоћи нема пошто сви тргују твојим артиклом.

Газда Илији — Боље је умети него имати али је најбоље и умети и имати.

Н. Н. дрварском трговцу — Немојте да вас гризе савест, јер у трговини не постоји тачна мера, а рам је зато створен да се кроз њега може протрчати.

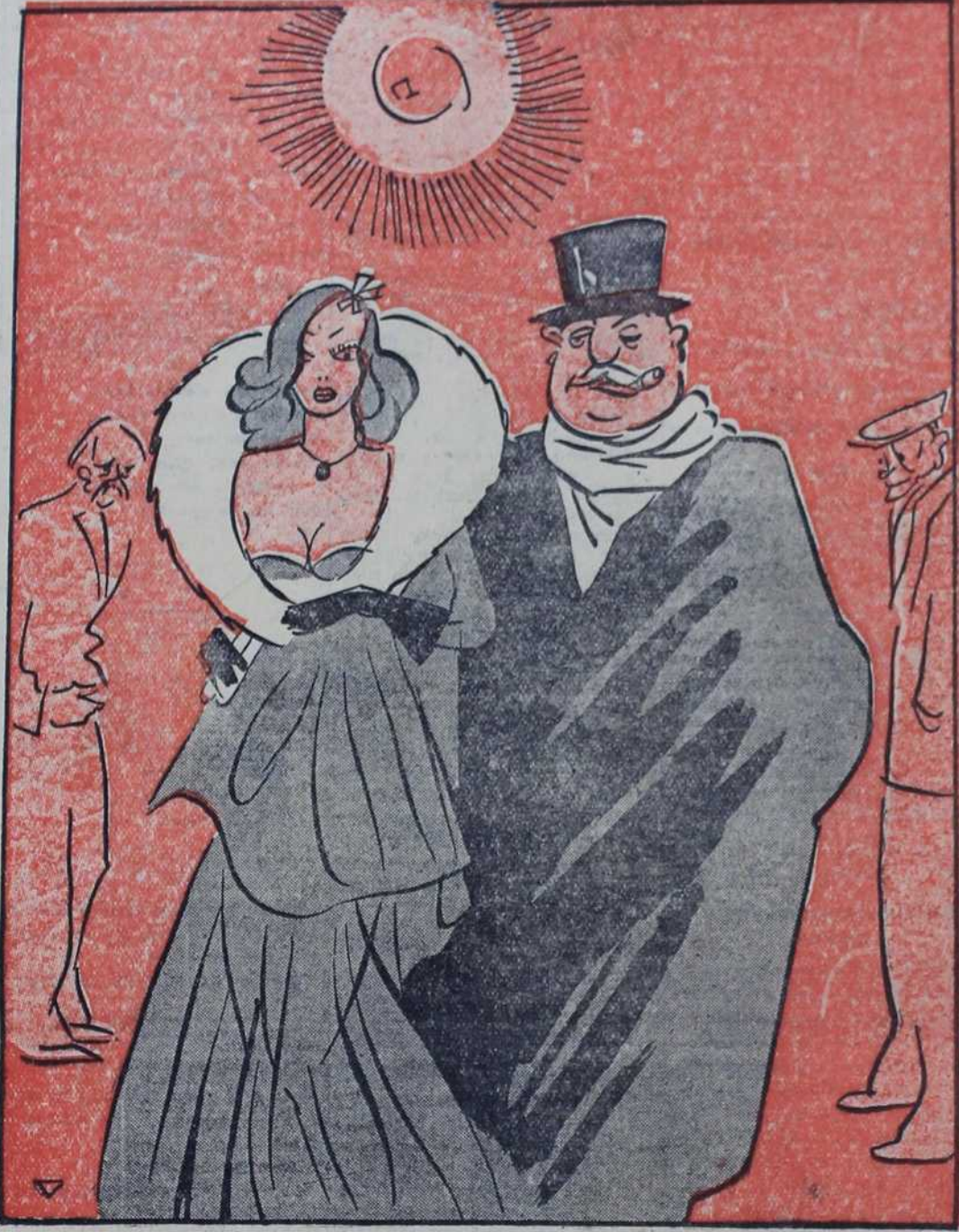

— Шта мислиш, колико ће људи бити несрећно ако се ја удам!
— Зависи од тога колико ћете се пута удати!..

Морнарске приче

— Никад не треба стрепити пред женама! У Марсељу сам, једном приликом, опално шамар једној грофици.
— Ама, човече! — Зар тако отменој дами?
— Да, али она ме је слагала — није била грофици!

Америчке бајке

— Ми производимо оружје, моја драга, да у Европи заведемо благостање...
— Мени иду на нерве, дарлинг, ови изгладнели и одрпани људи, зар не можете да то уклоните... Не могу то да гледам!
— Могу. Узећемо од мах неки такси.

ЛИЧНЕ И ПОРОДИЧНЕ ВЕСТИ

ЧИТУЉА
Наш отац и деда БЛЕФ, преминуо је после дугога и тешкога боловања. Ожалостњени синови: Франклин и Рузвелт, унуци: Вилдер, Слободан, Јукић.
Наша сестра, стрина, ујна и баба Спекулација, напрасно је преминула. Спекулантићи и Спекулантикићке.

ВЕРИДБЕ
Моја кћи Лулу, савршена конзерваторкиња, верила се са г. Мићом, земљорадником из Барајева. Паја, бивши министар.
Наша кћи Оливера развргла је веридбу са г. др. Митом Митићем директором банке и верила се за Ђоку из Сремчице. Олга и др. Мирко Мијатовић, професор Универзитета.

Моја жена Анка, напустила је брачно огњиште и отишла код Стеве касалина. Овим је позивам на продужење брачног живота иначе ћу повести бракоразводну парницу, др. Јоца Јоцић, адвокат.
Пошто сада полажем матуру,

ове године ћу славити Светога Саву као патрона свих ђака. Мика, бивши министар.
Моју радњу на Зеленом Венцу сам затворио али за сталне муштерије сам код куће. Змијска улица број 5 Пера пиљар.

На испиту

Професор медицине испитује студента...
...у таквом случају колико бисте капи морфијума дали болеснику?
— Дао бих му отприлике једну кашичицу, одговара убрзо студент.
— Не! узвикну професор.

Студент се збуни и после краћег размисљања рече:
— Дао бих му две капи.
— Доцкан је. Ваш пацијент је умро пре пола минута, закључи професор гледајући у сат.

Мисли о женама

Жена мало мисли, више сања, а највише говори.
—
У браку су женине слабости и мане њена најјача страна.
—
Таште имају најдужи језик и најдуже живе.

Прва бора на лицу значи за жену већу катастрофу од неког катастрофалног земљотреса.
—
Многе би жене требало да подигну споменике козметичарима и кројачицама, јер њима дугују све за своју лепоту.

Газда Налету — Најбоље је кад би човек могао увек да баца петице и шестице али се свет извештно па ништа не пролази.

Марици — Пошто жена има више него мушкараца, чувај тога јер боље је ништа него ништа.

Милији — Умка — Тешко је добром човеку, нарочито ако је наиван, у поквареној околини.

Илији — Умка — Не мора увек да плушти. Доста је и кад капља.

Каменику — Шумадија — Кад је човек леп и увек млад шта га брига за остале.

Мондену — Београд — За чишћење снега најбоље сретство је со. Посоли па се снег топи. А и полата није рђава.

Добром Срцу — Без 300% зараде ниси ништа урадио и то је и по Светом Писму које вели: Што не желиш да теби учине, учини ти другоме.

Учитељци — Тешко је добити место у Београду а за село се грабе само Београђани. Лако ћете саршити посао, само ако се ухвати веза.

Спирн, бакалину — Још годину дана ради на штету а после нека ради ко хоће.

Н. Н. — Крушевац — Путовање возом није zgodно, али када се нађе лепо друштво може да се поднесе.

Шопету — Крушевац — Када није премија, доста је и улог.

Боцкалице

Жена је: рај — за око, паклао — за душу, ватра — за џеп.

Жена све добро памти али увек заборавља — своју годину рођења.

Човек је заиста ништа, али жена није ни то. Јер Бог је само човека створио из ништа.

Где ђаво не може да успе, он пошље — жену.

Жена најмање говори само у фебруару.

Филолози су однекуд пронашли да је ђаво имиеница мушког рода. Али живот стално доказује да је женског.

И од најлепше жене, временом постане најгаднија — ташта.

И риба је женског рода, па је право чудо што не уме да говори.

У старо време ђаво је кажу, преварио жену; али данашња жена преварила би и самог ђавола.

У свету је само једна жена — зла, али несрећа је у томе што сваки мисли да је то — његова.

Он: Или је грешка, или се ми познајемо!
Она: Е, па добро је, кад вам је то једини изговор за напад.